

SIBF:s antidopingprogram

”Doping är ett fusk som hotar idrottsrörelsens trovärdighet och missbrukarnas hälsa. Dopingkontrollen måste vara effektiv, straffen ska kännas, men ytterst handlar det om etik, utbildning och information, att varje ung människa tidigt får lära sig att inte tillämpa det livsfarliga fusket”

Med anledning av ovanstående beslutade Riksidrottsmötet (RIM) 1995 att inom ramen för verksamhetsinriktningen för 1996/97 antas följande delmål.

”Varje SF (Specialidrottsförbund) skall ta ansvar för att det finns ett eget antidopingsprogram (utbildning, information och kontroll) och initiera tester som utförs genom RF:s (Riksidrottsförbundets) försorg.”

Som en uppföljning av ovanstående beslut har Svenska Innebandyförbundet utarbetat och antagit föreliggande antidopingprogram att gälla fr.om 15 augusti 2002 enligt FS beslut 15 juni 2002.

Policy

SIBF:s policy bygger på dopingens ”3 F”

*** Fusk**

En känsla för ärlighet och rent spel ligger i idrottens natur. Det är meningslöst att tävla om inte alla följer gemensamt uppsatta regler. Doping är ett oacceptabelt fusk.

*** Farligt**

Doping strider mot medicinsk etik och är förenat med stora hälsorisker för individen.

*** Förstör**

Doping skadar idrottsrörelsens trovärdighet och utgör därigenom ett allvarligt hot mot idrotten som ungdomsorganisation och folkrörelse.

Historik och nuläge

Doping inom idrotten har förekommit sedan länge. Trots att dopingen har sina rötter redan i antiken och att det första dokumenterade fallet av doping härrör från 1865 dröjde det egentligen fram till 1960-talet innan doping blev ett allmänt känt problem inom idrottsrörelsen. Ett glatt konstaterande är att vi inom innebandyn har varit mycket förskonade från dopingfall. Bara två spelare har fällts, trots att så många som 1 018 har kontrollerats. Det första fallet kom 1992 då en spelare blev avstängd i en månad för att ha använt en förkylningsmedicin med den otillåtna stimulantia Fenylpropanolamin. I november 1996 blev en division 2-spelare testad positiv på Terbutalin, en stimulerande substans som också har viss anabol effekt och som finns i astmamedicinen Bricanyl. Spelaren saknade läkarintyg och uppgav att han brukade låna Bricanyl av kompisar när han behövde det. SIBF dömde honom till två års avstängning. Efter överklagan från Dopingkommissionen mildrade Riksidrottsnämnden straffet till sex (6) månader.

Den svenska idrotten har ägnat stora resurser åt förebyggande arbete i form av information, utbildning och tester i såväl tävlings- som träningsområden. Under de senaste årtiondena har dopingen växt från att ha varit ett rent idrottsproblem till att bli ett samhällsproblem. Fler och fler ungdomar som inte ägnar sig åt tävlingsidrott uppger i olika undersökningar att de har provat doping.

Vad är doping?

1) Med doping avses användning av substanser och metoder (t ex blodddoping) som förbjudits av World Anti-Doping Agency (WADA) eller internationella Olympiska Kommittén (IOK) eller därutöver av internationellt specialidrottsförbund.

Uppgifter om vilka substanser och metoder som är förbjudna inom svensk idrott framgår av RF:s officiella dopinglista som finns tillgänglig på Internet, www.rf.se. Internationellt gäller respektive internationellt specialidrottsförbunds regler och vid Olympiska Spel gäller IOK:s regler.

Mål och Handlingsplan

Det övergripande målet för SIBF:s antidopingarbete är att åstadkomma en dopingfri svensk innebandy. Med detta som grund vill vi dessutom verka för en dopingfri innebandy även internationellt så att svenska och utländska aktiva tävlar på lika villkor.

Förebyggande åtgärder

Den viktigaste delen i arbetet för en dopingfri idrott består av förebyggande åtgärder i form av information, utbildning och tester.

Arbetet med att informera och utbilda måste därför pågå ständigt då det hela tiden kommer fram nya idrottare och ledare som saknar kunskap om vad som gäller. RF:s och Apoteksbolaget gemensamma årliga lista över dopingklassade läkemedel är ett enkelt men effektivt redskap i detta arbete. En annan viktig del handlar om att sprida kunskap om bra kost vilket i många fall kan göra olika former av kosttillskott oväsentliga. Det förebyggande arbetet måste bedrivas samtidigt på många plan. Ansvarsfördelningen inom den svenska idrotten ser ut enligt följande.

RF

RF ska centralt svara för utvecklingen av antidopingarbetet, centralutbildning, kontroller och analyser.

DF

Stödjer Specialdistriktsförbund (SDF) och föreningar med information och rådgivning, bedriver opinionsbildning och samverkar lokalt med olika organisationer och myndigheter.

SISU

SISU är både på det centrala och lokala planet den naturliga samarbetspartnern såväl för produktion av utbildningsmaterial som genomförande av utbildning.

SIBF

SIBF har ett övergripande ansvar för spridning av information (t ex genom tidningen Svensk Innebandy och i samband med landslagssamlingar) samt utbildning av aktiva och ledare inom svensk innebandy

Föreningar

Föreningarna utgör kärnan i svensk idrott. Det är där som normer och värderingar grundläggs. Ledarna måste därför informera och utbilda föreningens aktiva redan när dessa befinner sig i tonåren.

Tester

Testerna utgör dels ett viktigt led i det förebyggande arbetet, dels ett nödvändigt ont för att komma till rätta med dem som inte lever upp till idrottens gemensamma bestämmelser. Även om det är viktigt med tester i tävlingssituation är det förmodligen ännu viktigare med s.k. oanmälda tester i träningsammanhang.

Rätten att ta dopingprov regleras i RF:s stadgar. Idrottsutövare som är medlem i en RF-ansluten förening är skyldig att vid anmodan underkasta sig dopingkontroll. För kontrollgenomförandet svarar särskilt utbildade och av RF legitimerade funktionärer.

Testerna som utförs vid landslagssamlingar, seriematcher, träningar som ej har gjorts på uppdrag av SIBF bekostas av RF. Därutöver finns det möjlighet för såväl SIBF som enskilda föreningar att hos RF, på egen bekostnad, beställa dopingtester.

Hur går testen till?

En dopingkontrollant kan dyka upp på träning, på match eller vid annat tillfälle. Han/hon ska kunna legitimera sig med ett kort från Riksidrottsförbundet (RF) eller motsvarande från det land man befinner sig i. Den aktive ska få en skriftlig kallelse till kontroll, som ska undertecknas direkt. Efter detta har den aktive en timme på sig att komma till det rum där kontrollen ska ske. Efter kallelsen hålls den aktive under ständig uppsikt tills dess hon/han avlämnat ett dopingprov. Om den aktive avviker eller vägrar lämna prov anmäls hon/han för bestraffning.

Den aktive får ta med sig en person, som hjälp eller stöd under kontrollen om den så önskar. Detta kan vara vem som helst. Om den aktive inte har legitimation med sig, måste den aktive ta med någon som kan intyga att den aktive är verkligen den person som den utgör sig för att vara.

Den aktive får sedan välja ut provbehållare i vilket han/hon under överinseende av en kontrollant (av samma kön) lämnar ett urinprov. Urinprovet, som ska uppnå en viss mängd och koncentration, fördelas i två olika behållare – s.k. A- respektive B-prov – vilka förseglas och registreras i testprotokollet. När provet är avslutat ska den aktive signera testprotokollet, varvid han/hon bekräftar att allt har gått rätt till och ta med sig kopia vilken ska sparas.

Vid tester som har initierats av RF erhåller den aktive alltid svar på resultatet av analysen. Internationellt kommer oftast inget svar om det är negativt resultat, eventuellt kan det skickas till SIBF.

Dispenser

RF:s dopingkommission har tagit fram dispensregler för aktiva som på medicinska grunder måste använda läkemedel som är dopingklassade för att kunna utöva sin idrott. Notera att dessa dispensregler endast gäller i Sverige. Närmare information om dispensregler och ansökningsförfarandet kan man läsa om på RF:s hemsida www.rf.se eller rekvirera från RF:s Antidopinggrupp, tel 08-605 60 00.

För eventuella dispenser vid internationella turneringar hänvisas till Internationella Innebandyförbundets regler.

Hur agerar SIBF om någon skulle redovisa ett positivt dopingprov?

Besked om att en aktiv redovisat ett positivt dopingprov kan komma till SIBF på tre olika sätt.

1. Genom en anmälan till bestraffning från RF:s dopingkommission
2. Genom direkt besked i samband med VM
3. Genom anmälan från annan nationell eller internationell dopingkontrollorganisation till Internationella Innebandyförbundet.

1. Anmälan från RF:s dopingkommission

Anmälan

RF:s dopingkommission hanterar testverksamheten i Sverige i enlighet med RF:s stadgar. När positivt prov konstateras kommer en skriftlig anmälan till berörd aktiv och berört SF. Innehållet i meddelandet är att det lämnade A-provet visar sig vara positivt, varför den aktive ges möjlighet att låta göra en analys av B-provet. Den aktive har inom viss tid till dopingkommissionen ge besked om sådan analys önskas. Den aktive informeras om att han/hon får bekosta B-provet och pengarna ska vara insatta på särskilt postgirokonto innan analys görs. Den aktive ska också informera dopingkommissionen om han/hon vill närvara vid analystillfället. Om analysen av B-provet utfaller negativt, eller den aktive frias på annan grund, får den aktive tillbaka pengarna. SF har nu att verkställa utredning samt besluta om eventuell bestraffning. Anmälan från RF behandlas av SIBF:s disciplinrätt.

Beslut – expediering

Beslutet ska vara skriftligt vare sig det är en friande eller fällande och det ska, även om det meddelats muntligt till den aktive, genast och i vart fall senast inom tre (3) dagar avsändas i vanligt brev till parterna, dvs. dopingkommissionen och den aktive, samt även till den aktives förening och SDF. Beslut om diskvalifikation ska innehålla uppgifter om första och sista dag samt också kungöras i RF:s officiella kungörelseorgan (Svensk Idrott). Av skrivelsen till den aktive ska framgå hur beslutet kan överklagas.

Det är viktigt att beslutet utformas riktigt, dvs. enligt RF:s stadgar samt att expedieringen sker på rätt sätt (se RF:s stadgar 14 Kap 16 och 17 § §).

2. Anmälan direkt i samband med VM

I samband med VM meddelas resultatet av provtagningen oftast inom ett dygn efter tävlingen. Beslut om diskvalifikation tas då av IFF. Det är sedan förbundets sak att handlägga ärendet.

Handläggningen

Ett dopingärende ska handläggas och beslut däri ska meddelas med största skyndsamhet.

Sekretess

Ett dopingärende ska behandlas med största sekretess. Ett dopingärende är i princip konfidentiellt intill dess beslut om bestraffning tagits.

Med hänvisning till RF:s stadgar Kap 13, 7 § får den som handlägger dopingärende inte obehörigen yppa vad han/hon i denna egenskap fått kännedom om. Det är därför viktigt att man inom SIBF tydligt klarar ut vem som ska uttala sig i ett dopingärende.

Ordlista

IFF	Internationella Innebandyförbundet
RF	Sveriges Riksidrottsförbund
SIBF	Svenska Innebandyförbundet